

IN MEMORIAM MARTIN BOLTES

Martina sem spoznal, če se prav spominjam, ob meritvah Jame nad izvirom Studene (sedaj Kostanjeviška jama) leta 1963, prav gotovo pa v začetku oktobra 1964 na prvem slovenskem jamarskem shodu v Kostanjevici. Od takrat sva bila prijatelja in jamarska tovariša.

Rodil se je v času najslabših političnih in gospodarskih razmer v siromašnem kraju v najbolj zaostalem predelu Dolenjske pod Gorjanci.

Prišla je vojna, ki mu je vzela še tisto malo otroških radosti. Po vojni obnova domovine. Odslužil je vojaški rok. Bil je Titov gardist. Zaposlil se je kot miličnik in služboval v Šentjernej, Kostanjevici in Novem mestu. V času službovanja v Kostanjevici ga je pritegnil kras pod Gorjanci, pravzaprav biser tega krasa, Kostanjeviška jama. Priključil se je jamarjem iz Novega mesta, delal z nami, se speleološko vzgajal in bogatil, ob sebi pa zbiral mlade fante iz Kostanjevice ter starejše zagnance, ki so videli v jami tudi precejšnje turistične možnosti in delček mozaika v kulturnem razcvetu svojega malega mesta.

Martinove ideje in načrti njegovih somišljenikov (Miha Burja, Jože Jankovič, Emil Vukčević pa tudi drugi) so uresničeni. Podzemeljske lepote pod Gorjanci so dostopne vsem. Ne samo to, da je jama turistično urejena, sedaj sodi po urejenosti in lepotah med najlepše jame v Sloveniji, čeprav ni na matičnem Krasu. Pred jamo je zrastel še dom, ki bo nosil Martinovo jamarsko ime – Tinetov dom.

Za svoje minulo delo, kljub temu da je bil še poln načrtov, je bil Martin odlikovan z Redom dela z zlatim vencem. Tudi dober čebelar in vzoren vinogradnik je bil, prav gotovo pa je bila Kostanjeviška jama njegova posebna ljubezen, njena ureditev pa njegovo življenjsko delo.

Milan Eržen

Martin Boltes, rojen 23. maja 1932 v Gabrju, občina Novo mesto, umrl 5. januarja 1987 v Kostanjevici na Krki, občina Krško